

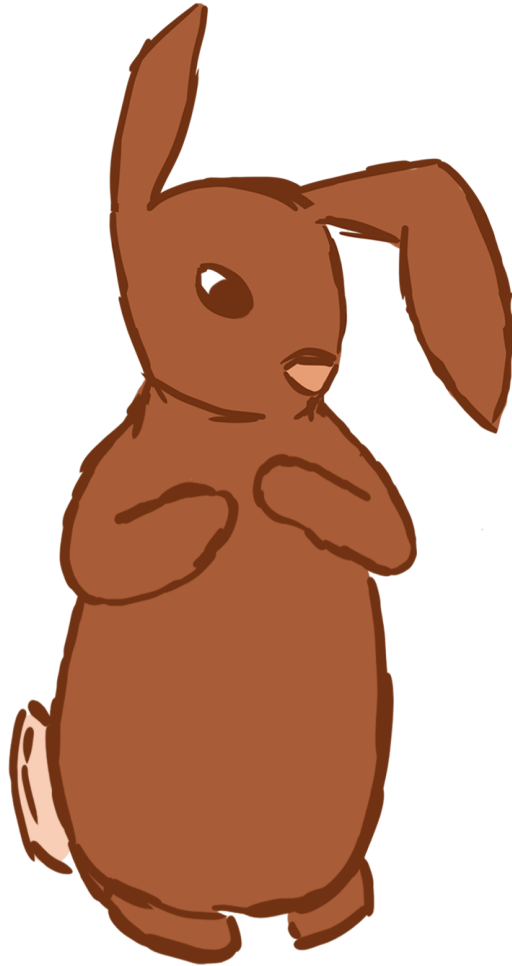
SMELÝ ZAJKO

J. C. HRONSKÝ

MLADÉ LETÁ

J. C. HRONSKÝ

SMELÝ ZAJKO

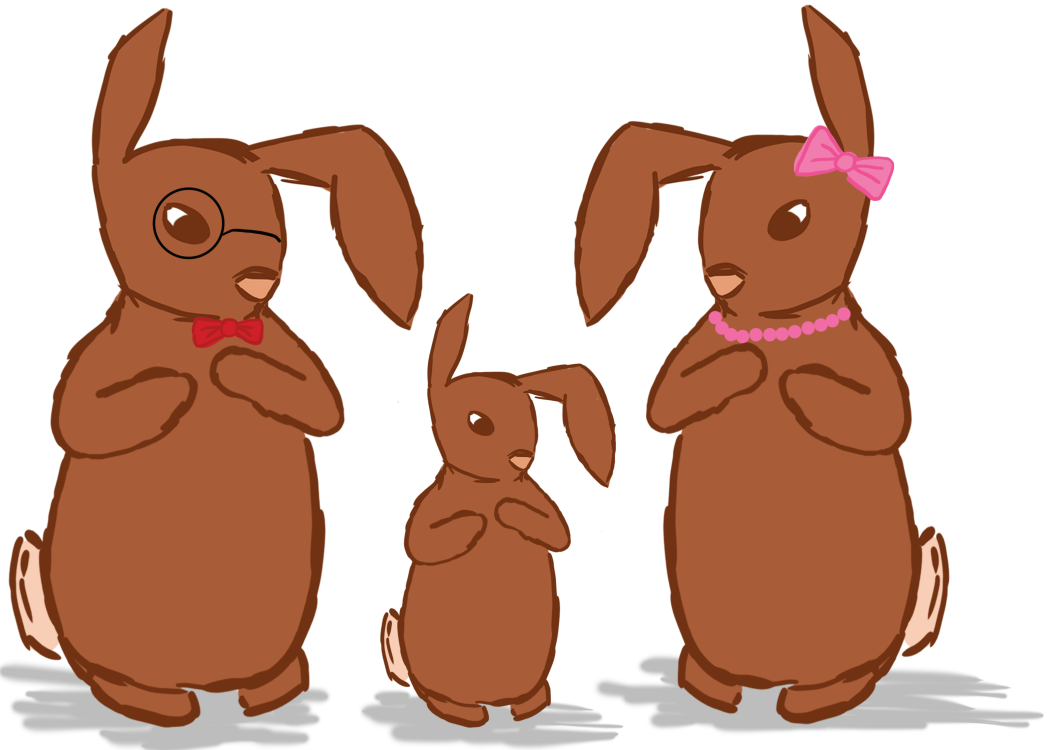

NÁMET A ILUSTRÁCIE NIKOLY VALOVEJ

MLADÉ LETÁ

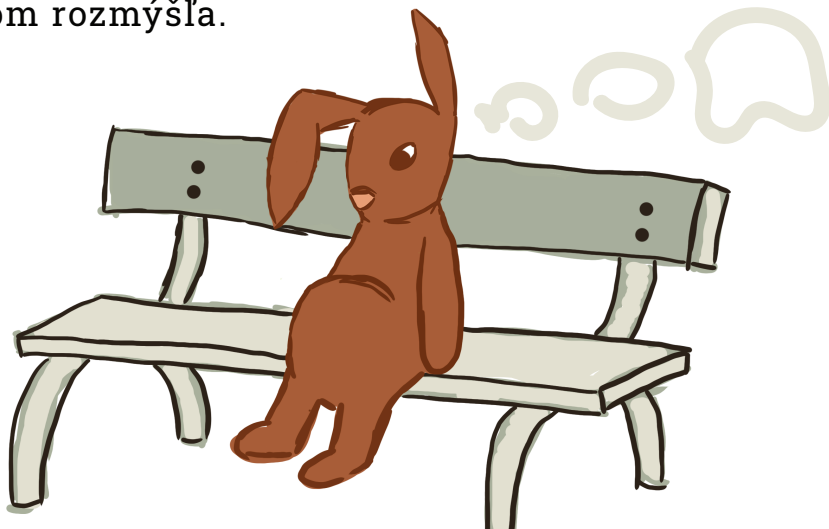
2021

AKO ZAJKO CESTOVAL NA LIETADLE

Žila raz zajačia rodina. Zajačik chodil po kapustu, Zajačková doma varievala, len synkovi-Zajkovi nechcelo sa robiť. Iba pred chalúpkou sedí, do slniečka hľadí, uškom zavše pokýva, o všeličom rozmýšľa.

– Synko-Zajko, z teba nič nevychováme, keď sa ti robiť nechce! – Hovorí mu Zajačková.

– Synko-Zajko, nikdy nebude z teba poriadny zajac! Pred chalupou sedíš, do slniečka hľadáš a nevieš ani, kde je kapustné pole. Povedz o čom toľko rozmýšľaš? – prihovára sa mu Zajačik.

– O tom rozmýšľam, že by som rád išiel do sveta.

Zajačik a Zajačková sa preľaknú. Na synčeka hľadajú, slovka nepovedia. Čo mu povedať? Majú len jedného Zajka, i ten by im odišiel do sveta. Koho by mali na starosť? Nahovára Zajka otec, prehovára mať, aby doma ostal, aby svetom nešiel, ale Zajka prehovoriť nemôžu. Čo majú robiť? Zajačková pečie, koláče vypeká. Do koláčov dá hrozienu a maku, aby zajko hladom neumrel na ceste. Zajko hľadá hrozienu, hľadá na makovníky, slinky mu tečú.

– Ej, každý deň som sa mal vyberať do sveta, dobre by sa mi bolo vodilo! Prídem za chalupu, do ručníka pozriem a koláče zjem! – hovorí si Zajko, poskočí a ledva čaká, kedy sa z domu pohne.

Ale narieka mať, narieka otec, i Zajkovi začne byť smutno. A keď sú už za chalupou, nedajú mu hneď koláče, lebo rodičia vprejednávajú ho až po kapustné pole. Tu hovorí mu otec:

– Synko-Zajko, dobre sa mávaj, na labky pozor dávaj a nikdy nechodievaj po tých chodníčkoch, po ktorých chodievajú ľudia.

Dolu vŕškom brázda, hore vŕškom brázda a po brázde kráča si Zajko. Pri brázde sedí si straka a Zajko sa jej spýta:

- Povedz, sestrička, chodia po brázde ľudia alebo nie?
- Chodili, keď orali, budú chodiť, keď budú vyžínať!
- povie straka.
- Keď je tak, musím ísť inou cestou, – húta Zajko.

A hore vŕškom lúka, dolu vŕškom lúka a cez lúku uteká jašterička.

- Povedz, sestrička, chodievajú tadeto ľudia alebo nie?
- Chodili, keď kosili, a budú chodiť, keď budú zväžať!
- povie jašterička.
- Keď je tak, musím ísť inou cestou, – húta Zajko.

Ale v hore povie mu veverička, pri potoku povie mu žabka, že veru ľudia všade chodievajú, iba na mesiačku ak by ich nebolo.

„Aký je len môj otec neskúsený!“ myslí si Zajko. „Veď ja budem múdrejší, a čo zviem, to poviem, aby všetky zajace vedeli, kade sa najlepšie chodí. I nevyberá si Zajko cesty. Ide po brázde, ide po chodníku a na širočiznej lúke vidí, čo vidí, čo z jeho rodiny ešte nik nevidel. Iba jemu samému sa

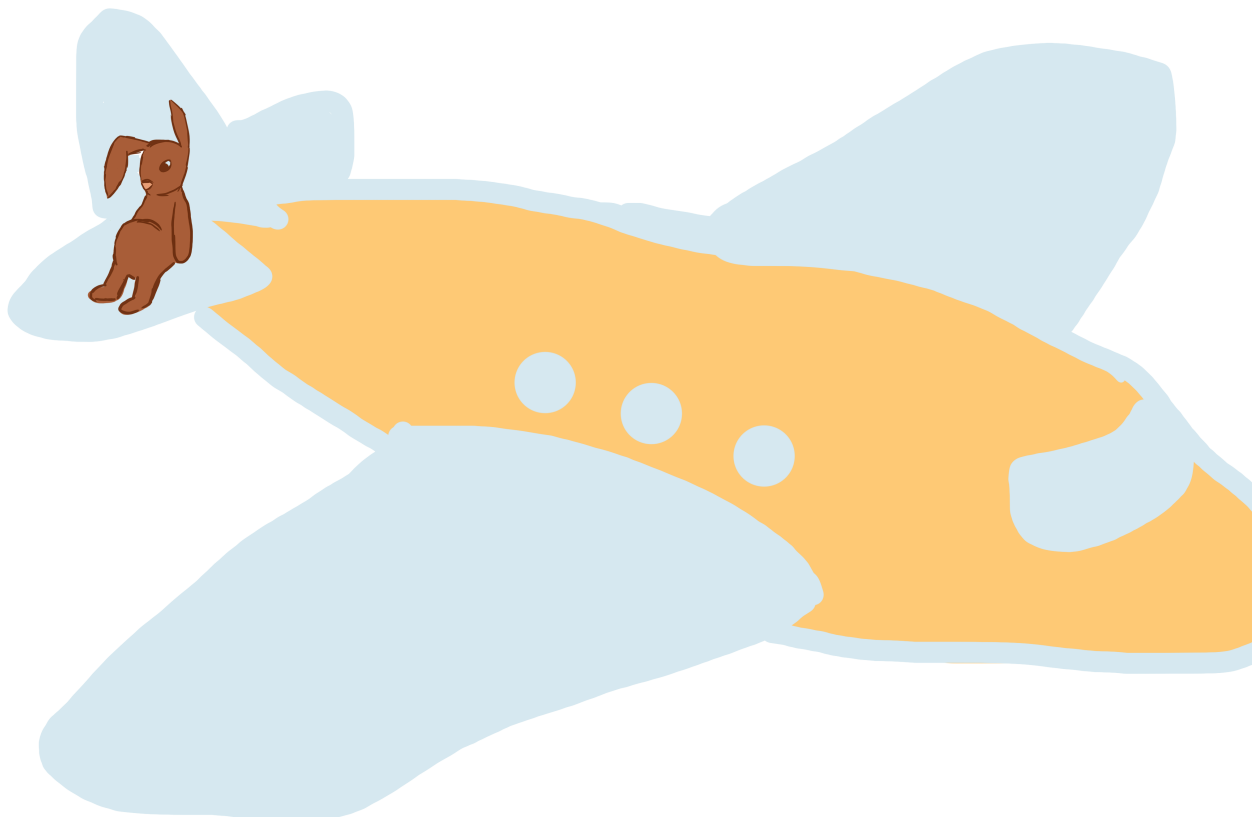

snívalo raz, že pred chalupou zosadlo lietadlo a plot zakýval mu rukou: – Zajko pod sa previezť!

Aj by sa bol vtedy odviezol, ale na chalupu sadol vrabec, začvirikal, zobudil ho. Darmo prižmuroval oči, lietadlo už nikdy viac nepriletelo. A teraz našiel ho tu na lúke. Zobzerá sa, vidí krtka, opýta sa ho:

- Braček krtko, povedz, či je pilot človek alebo nie?
- Ej, veru človek najčlovečskejší, lebo má nohy, má ruky a spravil si aj krídla, aby vedel lietať.

– Keď lieta, tak lieta, ale človekom nie je! – húta si zajko, na krtka nepočúva.

Uteká, uteká, aby nezmeškal, lebo pilot sadá si už do lietadla. Len čo si stačil Zajko sadnúť na chvost lietadla, už sa lietadlo pohýna. Už sa pohlo a Zajka na zemi niet.

– Smelý som, múdry som, a preto mi je dobre, – hovorí si Zajko, vezie sa na lietadle. – Keby som bol na Krtka počúval, nikdy by mi tak nebolo. Ale som tu a koláče mi vytrvajú až do Ameriky.

Stretnú sa s lastovičkou, lastvovička sa začuduje:

– Synko-Zajko, spadneš!

– O mňa ty sa netráp, sestrička-lastovička, ale zalet' ty k našej chalúpkе a povedz môjmu otcovi a mamičke, ako sa mi vodí vo svete.

– Poviem, poviem, ale kde ty cestuješ?

– Idem do Ameriky, – povie Zajko, labkou zakýva.

I letí lietadlo, letí, zanechá i lastovičku. Zajko vidí hory, Zajko vidí doly, páči sa mu cesta, len to ľutuje, že nevidí ho mať, nevidí ho otec. Keby ho vydela celá zajačia rodina, azda by bol z neho i zajačí kráľ, lebo ešte nik zo zajačej rodiny necestoval na lietadle. Otec by spokojne pokrútil hlavou a iste by mu povedal:

– Synko-Zajko, darmo sme ťa nechovali, bude z teba čo bude!

Ponad brázdy ponad cesty letí lastovička a celému svetu oznamuje:

– Lietadlo letí, na ňom Zajko sedí, lebo cestuje do Ameriky!

Stromy sa čudujú, múdra sova krúti hlavou, a keď počuje zvesť Zajačková, začne nariekať. Iba pán Zajačík buchne na stôl labkou a usmeje sa:

– Nadarmo sme nechovali synka-Zajka, bude z neho, čo bude!

